

منبر، ستون خیمه هیئت

حرفشان این است: «منبری واجب و سینه زنی مستحب است. هیئتی که منبری نداشته باشد یک جای کارش می‌لنگد.»

حجت الاسلام سید محمد تقی پور منبری قدیمی این مسجد و هیئت است. او پیشنهاد می‌دهد که منبری‌های دیگر بیابند و قبل از ذکر مصیبت هر شب، نکاتی را در پیوند دین و زندگی ارائه کنند. می‌گوید: مسائل روز و تطابق انقلاب امام حسین (ع) و انقلاب اسلامی ما از واجبات منبرهای اینجاست. ذکر مصیبت بدون اشاره به این نکات فقط یادآوری حوادث تلخ گذشته است؛ ولی اثربخشی کاملی ندارد.

علیرضا ولی‌زاده، پیرغلام و آشپز موسسین این هیئت، ۲۷ سال است که به این محله آمده است. هر محرم می‌آید و غذای نذری را طبخ می‌کند. البته خودش می‌گوید که حالا زحمات به دوش جوان ترهاست ولی می‌آید و نظارتی دارد. او اعتقاد دارد که غذای مجلس امام حسین (ع) به برکت خود حضرت است و خیر و برکت و طعمش با دیگر غذاها قابل مقایسه نیست. او می‌گوید: آقا امام حسین (ع) خودش به همه بخش‌های مراسم لطف و نظر دارد.

آقا علیرضا البته به سبک قدیم، هر شب غذای نذری را در اصطلاح «کلمه» می‌دهد. چند سال پیش هم که در شهرآرام محله با او گفت و گو کردیم، در مورد این رسم توضیح داده بود. او در این باره می‌گوید: یعنی هر شب که با کمک اعضای هیئت و مردم حدود هزار و ۵۰۰ پرس غذایی پزیم، زمان طبخ می‌گوییم «خدایا دست از من/برکت از تو/عزت از قاطمه زهرا (س)» و دیگر می‌سپاریم به حضرت حق و غذا عالی می‌شود.

محمد علی عدالتی پور، پیرغلام امام حسین (ع) از بزرگان مرحوم شده هیئت مانند: حاج حسین و حاج علی مهرداد، حاج احمد روشن دل، حاج علی یوسفی پدر شهید حسین یوسفی یاد می‌کند و می‌گوید: خیلی از پیرغلامان قدیم این محله در میدان بار شاغل بودند. حدود ۴۵ سال است که در این هیئت و قبل تر در هیئت ۷۲ تن سینه زدیم و کنار هم بودیم. آدم‌های اینجا همیشه خالص و مخلص بوده‌اند. تو و من نداریم، احترام بزرگ تر هم همیشه سر جاست و دل خوری و اختلاف نیست. اگر هم بوده، همین که ریش سفیدی بگوید که روی هم را ببوسید، در همان لحظه روبروسی می‌کنند و تمام.

به سیدالشهدا (ع) و یارانش عرض ارادت دارد

رومی در خدر بیک

عبادت ۵۶، تادر مراسم هیئت انصار الرقیه (س)

شرکت کنند. این هیئت حدود سی سال قدمت دارد و از منبری‌ها و مداحان آن گرفته تا برخورد خوب فعالانش باعث شده است تا عزاداران طی این سال‌ها پایبند آن شوند.

عزت و احترام برای کوچک‌ترها

بگوید نکن و بنشین. یا مثلاً اگر دختری بیرون از اینجا زیاد اهل حجاب سفت و سخت نباشد، وقتی که به این مجلس می‌آید خودش حال و هوای دیگری می‌گیرد و حجابش را کامل می‌کند. تازه فردا شب دوستانش را هم می‌آورد.

خانم سالاریان احترام به عزاداران و مداحی و منبری با کیفیت را علت استقبال بانوان هم محلی از این مجلس می‌داند و می‌گوید: ما به خصوص در قسمت بانوان نوجوان و جوان زیاد داریم. اینجا می‌آیند و عزت و احترام می‌بینند. مجلس امام حسین (ع) برای بچه‌ها هم است. ما اجازه نمی‌دهیم کسی بچه‌ها را دعوا کند و

مجلس بانوان به رسم هر ساله در مدرسه دخترانه «شادروان سمانه بنی هاشم» واقع در کوچه هم جوار مسجد برگزار می‌شود. شهربانو سالاریان کبیر مسئول بخش بانوان هیئت انصار الرقیه (س) می‌گوید: جمعیت عزاداران زیاد است و فضای مسجد گنجایش ندارد برای همین حیاط مدرسه را فرش می‌کنیم.

حس غربت نمی‌کنیم

سوزنی حس غربت نداریم. بیشتر بانوان همسایه و هم محلی هستند و همدیگر را می‌شناسیم.

ساجده سالاریان چهار ساله مسئول پخش قند است. مهدیه و زینب بچه‌های شش و هفت ساله هم اینجا چوب پر دستشان گرفته‌اند و مهمانان را به داخل راهنمایی می‌کنند. به خاطر همین چوب پر و اینکه نقشی در مجلس دارند، چادر به سر می‌کنند و در همان لحظات ابتدایی مجلس خودشان را به اینجا می‌رسانند.

محمد کبیری، یکی از عزاداران حاضر در مجلس، همراه فرزندش علی به مسجد آمده است. او درباره این محفل می‌گوید: سخنرانی و مداحی و سینه زنی اینجا عالی است. هر شب پذیرایی دارند؛ اما اگر نداشته باشند، باز هم شلوغ می‌شود؛ چون محفلی پر شور و بی‌ریاست.

زکیه صالحی، مادر ملیحه و محبوبه از حاضران در مراسم می‌گوید: مداح و سخنرانی این مجلس خیلی خوب است و تأثیر خوبی روی فرزنداتم داشته و اخلاقشان خیلی بهتر شده است. در کل فضای دوست‌داشتنی و صمیمانه‌ای دارد که سر

سوژه این گزارش را سید رضا حسینی، رئیس شورای اجتماعی محله مهرآباد، به شهرآرامحله معرفی کرد.